

Κερδίζει συνεχῶς ἔδαφος ὁ «οἰκουμενικὸς προσανατολισμὸς» στὴν θεολογικὴ ἐκπαίδευσι *

*Ἄνησυχία
γιὰ τὴν ἀπο-εκκλησιοποίησι
καὶ ἀπο-πατερικοποίησι
τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας*

Διαθρησκειακὴ Οἰκουμενιστικὴ Συνάντησις
στὸν παπικὸ Καθεδρικὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Βίτου στὴν
Πράγα τῆς Τσεχίας τὸν Αὐγούστου τοῦ 1999.
Διακρίνεται καὶ ὁ προσηλατισμένος τοῦ ὀρθοδόξου
Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κυριλλοῦ καὶ
Μεθοδίου Πράγας, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς
ὀρθοδόξου ἐκκλησίας Τσεχίας - Σλοβακίας.

Τὴν 27.10.1999, ἡ Ὁρθόδοξος Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς ρουμανικῆς πόλεως Σιμπιου (Sibiu) «σὲ πανηγυρικὴ ἐκδήλωσι ἀνεκήρυξε ἐπιτίμους διδάκτορας» τὸν μητροπολίτη Τυρολόης καὶ Σερεντίου κ. Παντελεήμονα, Καθηγητὴν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ ΑΠΘ καὶ Ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῶν Βλατάδων, καθὼς ἐπίσης καὶ τρεῖς ἀκόμη θεολόγους καθηγητῆς: ἕναν Παπικό, ἕναν Λουθηρανὸ καὶ ἕναν Εὐαγγελικὸ-Μεταρρυθμιστή.

Τὸ γεγονός αὐτό, ὅτι δηλαδὴ μία Ὁρθόδοξος Θεολογικὴ Σχολὴ «ἀνεκήρυξε ὡς ἐπιτίμους διδάκτορας ὄχι μόνον ὀρθόδοξον, ἀλλὰ καὶ ρωμαιοκαθολικὸν καὶ προτεστάντες θεολόγους», σχολιάζεται ἀπὸ τοὺς Οἰκουμενιστὰς εὐμενῶς, ἐφ' ὅσον «ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Σχολὴ αὐτὴ ἔχει οἰκουμενικὸν προσανατολισμὸ καὶ προάγει τὸν οἰκουμενικὸν διάλογο».

* * *

Τοῦτο ὅμως ἀποτελεῖ καὶ πηγὴν ἀνησυχίας γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους, οἱ ὁποῖοι διαπιστώνουν, ὅτι ὁ «οἰκουμενικὸς προσανατολισμὸς» στὴν θεολογικὴ ἐκπαίδευσι κερδίζει συνεχῶς ἔδαφος, πρᾶγμα ποὺ συμβάλλει ἀφ' ἑνὸς μὲν στὴν σχετικοποίησι τοῦ ὀρθοδόξου θεολογικοῦ λόγου καὶ τὴν ἀπο-εκκλησιοποίησι/ἀπο-πατερικοποίησί του, ἀφ' ἑτέρου δὲ στὸν **Θεολογικὸ Συγκρητισμὸ**, βάσει τοῦ ὁποῖου πᾶσα θεολογικὴ γνῶσις -ὀποθενδήποτε προερχομένη- εἶναι ἀξίοπιστος καὶ ἀξιοσέβαστος, ἔχει χῶρον στὸ χωνευτήρι τῆς ἀκαδημαϊκῆς γνωσιο-λογίας καὶ τίθεται σὲ ἴση μοῖρα μὲ τὴν ὀρθόδοξην ἀποκαλυπτικὴν γνῶσιν.

Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ ἐν προκειμένῳ ἡ ἐξῆς ἐρμηνευτικὴ ρῆσις τοῦ Μ. Βασιλείου, ἡ ὁποία καὶ ὀριοθετεῖ τὴν ὀρθόδοξη καὶ ἑτερόδοξη θεολογία:
«Ἡ γὰρ τῆς ἀληθείας ἀπόπτωσις ἀορασία ἐστὶ διανοίας καὶ τύφλωσις».
(PG τ. 29, στλ. 604AB).

→ Βλ. περιόδ. «Ἐκκλησία», Ἰανουάριος 1999, σελ. 30.

(*) Περιόδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις», ἀριθ. 35/Ἰανουάριος-Μάρτιος 2000, σελ. 146.